

COMISIA EUROPEANĂ

DIRECȚIA GENERALĂ STABILITATE FINANCIARĂ, SERVICII FINANCIARE ȘI
UNIUNEA PIEȚELOR DE CAPITAL

Bruxelles, 7 iulie 2020

REV2 – înlocuiește avizul (REV1) din
data de 8 februarie 2018

AVIZ CĂTRE PĂRȚILE INTERESATE

RETRAGEREA REGATULUI UNIT ȘI NORMELE UE ÎN DOMENIUL SERVICIILOR BANCARE ȘI DE PLATĂ

La 1 februarie 2020, Regatul Unit s-a retras din Uniunea Europeană și a devenit o țară terță¹. Acordul de retragere² prevede o perioadă de tranziție, care se încheie la 31 decembrie 2020. Până la această dată, dreptul UE se va aplica integral în Regatul Unit și pe teritoriul acestuia³.

În perioada de tranziție, UE și Regatul Unit vor negocia un acord privind un nou parteneriat. Cu toate acestea, nu este sigur că un astfel de acord va fi încheiat și va intra în vigoare la încheierea perioadei de tranziție. În orice caz, un astfel de acord ar crea o relație care va fi foarte diferită de participarea Regatului Unit la piața internă⁴.

În plus, după încheierea perioadei de tranziție, Regatul Unit va deveni o țară terță în ceea ce privește punerea în aplicare și aplicarea dreptului UE în statele membre ale UE.

Prin urmare, tuturor părților interesate, în special operatorilor economici, li se amintesc implicațiile juridice pe care le va avea încheierea perioadei de tranziție asupra activităților lor.

---

¹ O țară terță este o țară care nu este membră a UE.

² Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO L 29, 31.1.2020, p. 7) („Acordul de retragere”).

³ Cu anumite excepții, prevăzute la articolul 127 din Acordul de retragere, niciuna dintre acestea nefiind relevante în contextul prezentului aviz.

⁴ În particular, un acord de liber schimb nu include concepte ținând de piața internă (în domeniul bunurilor și serviciilor) cum ar fi recunoașterea reciprocă.

Recomandări pentru părțile interesate:

Având în vedere prezentul aviz, li se recomandă furnizorilor de servicii financiare din domeniul serviciilor bancare, de plată și/sau de monedă electronică, și în special celor care oferă sau beneficiază de servicii transfrontaliere în sau din Regatul Unit, să evalueze impactul încheierii perioadei de tranziție și să își informeze în mod corespunzător clienții din UE și autoritățile de reglementare sau autoritățile publice. De asemenea, li se recomandă să ia în timp util măsurile corespunzătoare, printre care s-ar putea număra transferul de active și/sau activități către UE pentru a asigura o protecție adecvată a băncilor din UE, a clienților și a fondurilor acestora.

Nota bene: prezentul aviz nu se referă la:

- normele UE privind conflictul de legi și jurisdicții („cooperarea judiciară în materie civilă și comercială”);
- dreptul societăților comerciale al UE;
- normele UE privind protecția datelor cu caracter personal.

În legătură cu aceste aspecte, sunt în curs de elaborare sau au fost publicate alte avize⁵.

După încheierea perioadei de tranziție, normele UE din domeniul serviciilor bancare și de plată, mai ales Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții (CRD)⁶, Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții (CRR)⁷, Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (DGSD)⁸, Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții (BRRD)⁹,

⁵ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/getting-ready-end-transition-period_ro.

⁶ JO L 176, 27.6.2013, p. 338.

⁷ JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

⁸ JO L 173, 12.6.2014, p. 149.

⁹ JO L 173, 12.6.2014, p. 190.

Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne (PSD)¹⁰, Regulamentul (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind plățile transfrontaliere în Comunitate¹¹ și Directiva 2014/92/UE privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază (PAD)¹², precum și normele UE din domeniul emiterii de monedă electronică, inclusiv Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică¹³, nu se vor mai aplica Regatului Unit. Acest lucru are, în special, următoarele consecințe:

1. AUTORIZAȚII

- Entitățile autorizate de autoritățile competente din Regatul Unit (denumite în continuare „entitățile autorizate de Regatul Unit”) care furnizează servicii bancare¹⁴ și de plată¹⁵ și/sau servicii de monedă electronică¹⁶ nu mai pot beneficia de autorizația¹⁷ necesară pentru a furniza serviciile și a desfășura activitățile respective în UE (acestea vor pierde așa-numitul „pașaport UE”) și vor fi tratate ca entitățile din țări terțe în ceea ce privește înființarea de sucursale¹⁸ sau agenții în statele membre ale UE. Aceasta înseamnă că entitățile respective nu vor mai fi autorizate să furnizeze servicii în UE pe bază

---

¹⁰ JO L 337, 23.12.2015, p. 35.

¹¹ JO L 266, 9.10.2009, p. 11.

¹² JO L 257, 28.8.2014, p. 214.

¹³ JO L 267, 10.10.2009, p. 7.

¹⁴ A se vedea articolul 8 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE, precum și anexa I la aceasta. Mai multe activități enumerate în anexa I la Directiva 2013/36/UE sunt, de asemenea, reglementate de Directiva 2014/65/UE și de Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare (MiFID II/MiFIR). Prezentul aviz nu aduce atingere niciunei eventuale poziții privind cadrul pentru serviciile de investiții, iar părțile interesate ar trebui să consulte și „Avizul către părțile interesate – Retragera Regatului Unit și normele UE în domeniul piețelor instrumentelor financiare”.

¹⁵ Articolul 1, articolul 2 și articolul 4 alineatul (3) din Directiva (UE) 2015/2366, precum și anexa I la aceasta.

¹⁶ Articolele 1 și 2 din Directiva 2009/110/CE

¹⁷ Articolul 8 din Directiva 2013/36/UE și articolul 11 din Directiva (UE) 2015/2366.

¹⁸ Articolul 17 din Directiva 2013/36/UE și articolul 8 din Directiva 2009/110/CE.

transfrontalieră, utilizând autorizațiile acordate de Regatul Unit pe care le dețin în prezent.

- Entitățile autorizate de Regatul Unit care au înființat sucursale în statele membre ale UE vor trebui să respecte, după încheierea perioadei de tranziție, normele statului membru gazdă aplicabile sucursalelor unor entități care își au sediul central într-o țară terță¹⁹, inclusiv cerința de a dispune de o autorizație valabilă emisă de autoritatea competentă relevantă a statului membru gazdă în conformitate cu normele respective. Această cerință poate necesita o autorizare specifică în calitate de sucursală sau filială și poate conduce la schimbări pentru deponenți, de exemplu, în cazul în care ar fi nevoie ca mecanismele de garantare a depozitelor să fie modificate. Instituțiile de plată autorizate de autoritățile competente din Regatul Unit nu vor mai fi autorizate, după încheierea perioadei de tranziție, să furnizeze servicii de plată pe teritoriul Uniunii la nivel transfrontalier sau prin intermediul sucursalelor situate în statele membre, pe baza autorizației acordate de Regatul Unit pe care o dețin în prezent²⁰.
- Entitățile autorizate de autoritățile competente din UE (denumite în continuare „entitățile autorizate de UE”), inclusiv sucursalele acestora, trebuie să respecte în permanență condițiile de autorizare care li se aplică²¹. În cazul în care entitățile autorizate de UE au înființat sucursale în Regatul Unit, aceste sucursale vor trebui să se încadreze în domeniul de aplicare al autorizației acordate entităților din care fac parte integrantă din punct de vedere juridic. De asemenea, sucursalele vor trebui să respecte cerințele în ceea ce privește programul lor de activitate și organizarea lor structurală²², precum și cerințele ca exercitarea efectivă a funcțiilor de supraveghere să nu fie împiedicată de dificultăți legate de aplicarea actelor cu putere de lege sau a actelor administrative ale țării terțe²³. Serviciile incluse în domeniul de aplicare al autorizării, inclusiv serviciile furnizate de sucursalele entității autorizate de UE care sunt situate într-o țară terță, vor continua să facă obiectul competențelor de supraveghere ale autorității competente care a acordat autorizația, mai ales al competenței de a restrânge sau limita activitățile, operațiunile sau rețeaua instituțiilor ori de a solicita cesiunea

---

¹⁹ Articolul 47 din Directiva 2013/36/UE, articolul 15 din Directiva 2014/49/UE, articolul 1 alineatul (1) litera (a) din Directiva (UE) 2015/2366 și articolul 8 din Directiva 2009/110/CE.

²⁰ Articolul 1 alineatul (1), articolul 11 alineatul (1) și articolul 37 alineatul (1) din Directiva (UE) 2015/2366.

²¹ Articolul 18 litera (c) din Directiva 2013/36/UE și articolul 13 alineatul (1) litera (c) din Directiva (UE) 2015/2366.

²² Articolul 10 din Directiva 2013/36/UE și articolul 11 alineatul (4) din Directiva (UE) 2015/2366.

²³ Articolul 11 alineatul (8) din Directiva (UE) 2015/2366.

activităților care prezintă riscuri excesive pentru soliditatea unei instituții²⁴. Serviciile furnizate de aceste sucursale vor face, de asemenea, obiectul cerințelor relevante care sunt stabilite în cadrul juridic al UE²⁵.

2. DISPOZIȚII ȘI EXPUNERI

- Dispozițiile care pot afecta capacitatea entităților autorizate de UE de a dispune de un cadru autonom de gestionare și control al riscului, care să fie proporțional cu natura, complexitatea și riscurile activităților pe care le desfășoară, precum și de suficientă reziliență operațională, inclusiv de capacități de tranzacționare și de acoperire a riscului bazate în UE și de acces continuu la infrastructurile pieței financiare, inclusiv în situații de criză, vor trebui să fie evaluate²⁶ de autoritatea competentă care a acordat autorizația. Prin evaluare se va analiza dacă, la încheierea perioadei de tranziție, entităților autorizate de UE li se permite să se bazeze în continuare pe acorduri de externalizare²⁷ sau pe dispoziții de supraveghere²⁸, inclusiv în ceea ce privește serviciile furnizate de sucursalele, filialele sau întreprinderile-mamă din Regatul Unit ale entităților respective, care pot reglementa continuarea accesului la infrastructurile pieței financiare din Regatul Unit, exceptările de la aplicarea limitelor pentru expunerile mari²⁹, cerințele de atenuare a riscurilor³⁰ sau alte forme de excludere care presupun contrapărți stabilite în Regatul Unit – inclusiv instituțiile-mamă sau alte instituții din același grup. După încheierea perioadei de tranziție, dispozițiile BRRD privind continuitatea accesului la servicii în cadrul procedurii de rezoluție nu se

---

²⁴ Articolul 104 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2013/36/UE.

²⁵ A se vedea „Avizul către părțile interesate – Retragera Regatului Unit și normele UE în domeniul piețelor instrumentelor financiare”.

²⁶ Acest fapt poate implica necesitatea de a prezenta noi cereri pentru acordarea tratamentelor respective.

²⁷ Articolul 11 alineatul (8) și articolul 19 din Directiva (UE) 2015/2366 și articolul 8 din Directiva 2009/110/CE.

²⁸ Articolul 127 din Directiva 2013/36/UE, articolul 2 alineatul (1) punctul 44, articolele 7 și 32 din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

²⁹ Articolul 400 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, articolele 12 și 19 din Directiva 2014/59/UE și articolul 5 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la mecanismele de finanțare a rezoluției.

³⁰ Articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (EMIR).

vor mai aplica în Regatul Unit, aspect care va trebui luat în considerare în mod corespunzător într-o astfel de evaluare.

- Tratamentul prudential al expunerilor față de terți stabiliți în Regatul Unit³¹ va fi afectat. În conformitate cu Regulamentul nr. 575/2013, expunerile față de entități stabilite într-o țară terță beneficiază de un tratament prudential mai puțin favorabil decât expunerile față de entități stabilite în UE. În consecință, entitățile autorizate de UE trebuie să dețină mai mult capital pentru expunerile lor față de Regatul Unit. În cazul în care UE ar declara cadrul Regatului Unit ca fiind echivalent, capitalul care ar trebui deținut ar fi același ca și cel corespunzător expunerilor similare din UE. Atât timp cât evaluarea echivalenței Regatului Unit este în curs, rezultatul acesteia nu poate fi prevăzut. Entitățile autorizate de UE trebuie să fie informate și pregătite pentru situația în care cerințele de capital aplicabile expunerilor lor față de terți stabiliți în Regatul Unit ar fi mai ridicate decât în prezent. În mod similar, este posibil ca în cadrul de rezoluție, după încheierea perioadei de tranziție, evaluarea eligibilității datoriilor pentru cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile (MREL) să fi afectată în ceea ce privește datoriile emise de instituții din Uniune în temeiul legislației Regatului Unit³². După încheierea perioadei de tranziție, datoriile eligibile pentru MREL emise de entitățile autorizate de UE în temeiul legislației Regatului Unit vor conține clauze contractuale suplimentare care să permită recunoașterea contractuală a competențelor de recapitalizare internă ale autorităților din Uniune³³.

3. CONTRACTE

- Contractele dintre părți stabilite în UE și în Regatul Unit ar putea fi afectate de pierderea pașaportului unic, deoarece acest lucru va avea un impact asupra capacității entităților autorizate de Regatul Unit de a continua să îndeplinească anumite obligații și activități în ceea ce privește contractele încheiate înainte

---

³¹ A se vedea, de exemplu, articolele 107, 114, 115, 116, 132 și 142, articolul 143 alineatul (1), articolul 151 alineatele (4) și (9), articolul 283, articolul 312 alineatul (2) și articolul 363 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

³² A se vedea articolele 45 și 55 din Directiva 2014/59/UE. A se vedea documentul „Așteptările SRB în ceea ce privește asigurarea posibilității de rezoluție a băncilor în contextul Brexitului” (noiembrie 2018) și politica SRB privind MREL în contextul pachetului bancar din 2020, părțile 6 și 7. A se vedea, de asemenea, avizul Autorității bancare europene cu privire la aspecte legate de retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană (EBA/OP/2017/12), partea IV - Rezoluția și schemele de garantare a depozitelor, pagina 16 și următoarele.

³³ A se vedea articolul 55 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE și documentul de poziție al SRB din 15 noiembrie 2018.

încheierea perioadei de tranziție. Ulterior, normele UE în materie de conflicte de legi și jurisdicții nu se vor mai aplica Regatului Unit. În cazurile în care contractele³⁴ sunt reglementate de legea Regatului Unit sau conțin o clauză de alegere a legii aplicabile sau un acord în favoarea competenței unei instanțe din Regatul Unit, părțile la contractele respective ar trebui să evalueze cu atenție impactul retragerii Regatului Unit asupra validității și caracterului executoriu al contractelor în cauză după încheierea perioadei de tranziție și să ia măsurile necesare pentru a atenua eventualele riscuri, inclusiv riscurile pentru clienții lor, astfel încât să se asigure continuitatea serviciilor după încheierea perioadei de tranziție.

4. PROTECȚIA CONSUMATORILOR ÎN CAZUL PLĂȚILOR ȘI AL CONTURILOR BANCARE

- Transferul de fonduri din Regatul Unit către UE sub formă de transferuri de credite și debitări directe în euro va continua să fie prelucrat în cadrul SEPA (zona unică de plăți în euro) după încheierea perioadei de tranziție³⁵. Cu toate acestea, este posibil ca entităților autorizate de Regatul Unit să nu li se aplice obligația de a respecta anumite norme de protecție a utilizatorilor serviciilor de plată, precum interdicția de a percepe suprataxe. Acest lucru ar putea conduce la comisioane mai mari.
- După încheierea perioadei de tranziție, în temeiul legislației UE, consumatorii din UE pot păstra un cont bancar deschis la o entitate autorizată de Regatul Unit, sub rezerva cerințelor legale aplicabile din Regatul Unit. Dacă respectivul cont bancar este deschis la o entitate autorizată de Regatul Unit din Regatul Unit, se aplică normele privind protecția depozitelor aplicabile în Regatul Unit. Conturile bancare deținute la sucursale ale entităților autorizate de Regatul Unit din UE pot fi protejate în conformitate cu regimurile de protecție a depozitelor aplicabile în statul membru relevant. În conformitate cu Directiva 2014/49/UE, statele membre ale UE verifică dacă sucursalele înființate pe teritoriul lor de instituțiile de credit care au un sediu în afara UE dispun de o protecție echivalentă celei prevăzute în directiva menționată. Dacă protecția nu este echivalentă, statele membre pot stipula că aceste sucursale trebuie să adere la un sistem de garantare

---

³⁴ De exemplu, în ceea ce privește contractele cărora li se aplică legea din Regatul Unit, emisiunile de datorii eligibile trebuie să aibă prevăzute clauzele contractuale relevante, în conformitate cu articolul 55 din Directiva 2014/59/UE.

³⁵ Astfel cum a confirmat Consiliul European al Plăților (EPC) în martie 2019 (<https://www.europeanpaymentscouncil.eu/news-insights/news/european-payments-councils-decision-paper-brex-it-and-uk-psps-participation-sepa>).

a depozitelor³⁶. Cu toate acestea, clienții din UE ar trebui să fie conștienți de faptul că această entitate, care ar putea să le emită, de asemenea, un card de plată, nu va mai face obiectul cerințelor în materie de transparență, protecție a consumatorilor, securitate și prevenire a fraudei prevăzute în Directiva (UE) 2015/2366³⁷.

- În sfârșit, până la încheierea perioadei de tranziție, entitățile autorizate de Regatul Unit fac încă obiectul Directivei 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază (Directiva privind conturile de plăți)³⁸. În conformitate cu articolul 11 din directiva menționată, consumatorii din UE pot solicita băncii lor să îi ajute să deschidă un cont de plăți într-un stat membru din UE. În acest sens, dacă li se solicită acest lucru, autoritățile autorizate de Regatul Unit au obligația de la furniza consumatorilor din UE, gratuit, o listă cuprinzând toate ordinele lor active de plată programate pentru transferuri de credit și mandate de debitare directă, precum și informațiile disponibile cu privire la tranzacțiile recurente executate în contul lor în ultimele 13 luni. Entitatea autorizată de Regatul Unit va trebui, de asemenea, să transfere orice sold pozitiv rămas în contul din Regatul Unit al consumatorului în orice alt cont deținut de consumatorul în cauză la un furnizor de servicii de plată stabilit în UE.

În mod similar, până la 31 decembrie 2020 consumatorii din UE pot solicita, la rândul lor, entitățile lor autorizate de UE să îi ajute să deschidă un cont de plăți la o entitate din Regatul Unit.

După încheierea perioadei de tranziție, aceste norme nu se mai aplică Regatului Unit și pe teritoriul acestuia.

Site-ul Comisiei despre finanțe și bănci (https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance_ro) oferă informații generale privind serviciile bancare și de plată. Aceste pagini vor fi actualizate cu noi informații dacă va fi necesar.

---

³⁶ Articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor, JO L 173, 12.6.2014, p. 149; [Avizul Autorității Bancare Europene privind problemele legate de protecția depozitelor care decurg din retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană](#)

³⁷ Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, JO L 337, 23.12.2015, p. 35.

³⁸ JO L 257, 28.8.2014, p. 214.

Comisia Europeană
Direcția Generală Stabilitate Financiară, Servicii Financiare și Uniunea Piețelor de
Capital